

Expedient 306/24

El Consell Tributari, en sessió de 9 d'octubre de 2024, ha aprovat el següent informe:

“El Consell Tributari, en sessió de 9 d'octubre de 2024, de conformitat amb l'article 47.1.b) de la Llei 1/2006, de 13 de març, reguladora del règim especial del municipi de Barcelona i l'article 2.1.b) del seu Reglament orgànic, emet informe relatiu a la proposta realitzada per la Gerència de Pressupostos i Hisenda sobre la modificació de l'Ordenança fiscal 3.18 (OF), reguladora de la taxa pel servei de recollida de residus municipals generats en els domicilis particulars. La sol·licitud d'emissió d'informe de 13 de setembre de 2024 s'acompanyà en la mateixa data amb els següents documents: (i) proposta de text del projecte normatiu; (ii) document on consta la redacció vigent, la proposta de modificació normativa i l'explicació de la motivació de la proposta; (iii) Informe Tècnic econòmic per a l'establiment de la taxa pel servei de recollida de residus municipals generats en els domicilis particulars de 4 de juliol de 2024 de la Gerència de Serveis Urbans i Manteniment de l'Espai Públic, Mobilitat, Infraestructures i Serveis Urbans; (iv) l'Informe Tècnic justificatiu relatiu a l'aplicació progressiva de l'increment de les quotes de la taxa pel servei de recollida de residus municipals generats en els domicilis particulars (OF 3.18) emès per la Direcció de Planificació Estratègica i Fiscalitat i (v) l'Informe justificatiu de la necessitat d'una taxa de recollida de residus municipals de 24 de juliol de 2024 de la Gerència de Serveis Urbans i Manteniment de l'Espai Públic, Mobilitat, Infraestructures i Serveis Urbans.

L'examen que realitza el Consell Tributari sobre les ordenances reguladores dels ingressos de dret públic, així com sobre qualsevol altra disposició de caràcter general, relativa totalment o parcialment als ingressos de dret públic, es limita a l'anàlisi jurídica dels textos normatius continguts a l'expedient.

El present informe se centra en l'anàlisi d'aquells preceptes, o parts d'ells, que han estat identificats pel propi Ajuntament com objecte de modificació en la proposta normativa

lliurada al Consell Tributari en data 13 de setembre de 2024 i que es transcriuen de forma destacada.

INFORME

I.- Introducció

La modificació que se sotmet a informe del Consell Tributari, bàsicament, proposa canvis en l'art. 9 –relatiu a la quota tributaria de la taxa- i introdueix una nova disposició transitòria en aquesta Ordenança fiscal.

Sense perjudici de les observacions que seguidament es faran, cal apuntar que alguns aspectes d'aquesta taxa de residus domiciliaris han estat objecte d'Informes previs del Consell Tributari -623/19, 1.218/21 i 342/22 - al contingut dels quals ens remetem.

II.- Sobre el procediment normatiu

El procediment per a la modificació de l'Ordenança fiscal (OF) haurà d'ajustar-se a les previsions contingudes als articles 15 a 19 del RDL 2/2004, pel que s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals (TRLRHL) i l'expedient haurà de contenir tota la documentació exigida per la normativa aplicable, incloent-hi el preceptiu informe econòmic financer que valori les conseqüències pressupostàries derivades de l'aprovació de l'ordenança i en el cas de les taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic, o per finançar total o parcialment els nous serveis, els informes tècnic econòmics en els quals es posi de manifest el valor de mercat o la previsible cobertura del cost exigits per l'article 25 del TRLRHL.

Sense perjudici del que s'ha afirmat el Consell Tributari realitza les següents precisions i observacions a la proposta normativa que se li sotmet a informe:

III.- Observacions

1.- Es proposa la modificació de l'article 9 de l'OF 3.18, que recau sobre un aspecte fonamental del règim jurídic de la taxa prevista en aquest text normatiu com és la seva quantificació.

El text vigent de l'OF 3.18 preceptua en el seu article 9è:

“Article 9. Quota tributària

1. La quota tributària de la taxa del servei de recollida de residus municipals generats als habitatges particulars en funció del tipus d'habitatge i els trams de consum establerts a l'article anterior són les següents:

<i>Tipus d'habitatge</i>	<i>Quotes (€)</i>
<i>D11</i>	<i>27,65</i>
<i>D12</i>	<i>51,38</i>
<i>D13</i>	<i>87,55</i>
<i>D14</i>	<i>131,46</i>
<i>D21</i>	<i>64,27</i>
<i>D22</i>	<i>104,37</i>
<i>D23</i>	<i>156,65</i>
<i>D24</i>	<i>169,99</i>
<i>D31</i>	<i>68,32</i>
<i>D32</i>	<i>111,01</i>
<i>D33</i>	<i>208,02</i>
<i>D34</i>	<i>216,38</i>

2. Només és exigible la part de quota corresponent al temps que, dins del període impositiu, hagués estat contractat el servei de subministrament domiciliari d'aigua, amb independència de qui figuri com a titular del contracte.”

La proposta normativa que se sotmet ara a Informe del Consell Tributari preveu una modificació a l'alça de les quotes en els següents termes:

“Article 9. Quota tributària

1. La quota tributària de la taxa del servei de recollida de residus municipals generats als habitatges particulars en funció del tipus d'habitatge i els trams de consum establerts a l'article anterior són les següents:

<i>Tipus d'habitatge</i>	<i>Quotes (€)</i>
<i>D11</i>	<i>27,65</i> <i>40,79</i>
<i>D12</i>	<i>51,38</i> <i>75,80</i>
<i>D13</i>	<i>87,55</i> <i>129,16</i>
<i>D14</i>	<i>131,46</i> <i>193,94</i>
<i>D21</i>	<i>64,27</i> <i>94,81</i>
<i>D22</i>	<i>104,37</i> <i>153,97</i>
<i>D23</i>	<i>156,65</i> <i>231,10</i>
<i>D24</i>	<i>169,99</i> <i>250,78</i>

D31	68,32100,79
D32	111,01163,77
D33	208,02306,88
D34	216,38319,21

2. *Només és exigible la part de quota corresponent al temps que, dins del període impositiu, hagués estat contractat el servei de subministrament domiciliari d'aigua, amb independència de qui figuri com a titular del contracte.*”

Aquesta proposta s'engloba dins la potestat tributària local i està justificada pel corresponent Informe tècnic econòmic -Informe Tècnic econòmic per a l'establiment de la taxa pel servei de recollida de residus municipals generats en els domicilis particulars de 4 de juliol de 2024 de la Gerència de Serveis Urbans i Manteniment de l'Espai Públic, Mobilitat, Infraestructures i Serveis Urbans- en virtut del qual s'adopta un cop posats de manifest els costos del servei prestat.

Referent a això cal dir que el TS s'ha pronunciat reiteradament sobre l'abast de l'Informe tècnic econòmic, entre altres, a la sentència 139/2016 de 28 de gener, tantes vegades citada, i, en particular, en relació a l'OF de residus, a la STS, Sala Contenciosa, secc 2a, núm. 818/2024, de 13 de maig de 2024, que va validar l'informe tècnic econòmic de l'OF de residus de Barcelona de 2020 a la línia del qual s'inscriu el present informe tècnic econòmic, i a la STS, Sala Contenciosa, secc 2a, núm. 82/2024, de 19 de gener del 2024.

En efecte, en la sentència 139/2016 de 28 de gener, ja citada, FJ TERCER, s'assenyala que:

“La conclusión que se impone, alcanzada de forma constante por la jurisprudencia de esta Sala, es la que la tasa debe adoptarse a la vista del informe técnico-económico, con el que debe guardar la imprescindible coherencia, ...” I segueix: *“De esta forma, el informe técnico económico o memoria financiera se constituye en instrumento imprescindible para justificar el establecimiento de la tasa, y en el medio adecuado, en lo que ahora nos interesa, para justificar las cuantías propuestas, ...”*

És a dir, l'Informe tècnic econòmic és la base en la qual se sustenta l'articulació de la quota tributària. En aquest sentit cal afirmar que la regulació d'aquesta última, en aquest cas concret, és reflex del contingut de l'Informe.

Així mateix, cal considerar si l'esmentat contingut s'adapta a les exigències concretes requerides per l'article 25 del TRLRHL, que exigeix l'existència d'aquest informe, en els termes assenyalats pel mateix TS. Així, afirma el TS, que dit Informe específic, sigui quina

sigui la denominació que se li atorgui, resulta exigible en tot cas (STS, Sala del Contenciós, secc. 2a, núm. 2596/2021, de 24 de juny de 2021 FJ 3er), sense perjudici de la validesa de la referència que s'hi faci als costos de la concessió o contractació del servei a la prestació dels quals va referida la taxa (STS núm. 2596/2021, i STS, Sala Contenciosa, secc. 2a, núm. 82/2024, de 19 de gener de 2024, FJ 4t. punt 10, amb cita de la STS de 7 de desembre de 2012) constituint la seva absència o insuficiència un vici de nul·litat de l'OF i de les liquidacions que l'apliquin.

En aquest cas concret l'Informe tècnic econòmic conté una explicació detallada dels costos del servei i dels criteris de distribució dels mateixos entre els obligats al pagament de la taxa, i, l'increment de les quotes que es proposa és a més objecte d'atenció específica en el Informe tècnic justificatiu relatiu a l'aplicació progressiva de l'increment de les quotes de la taxa pel servei de recollida de residus municipals generats en els domicilis particulars (OF 3.18) emès per la Direcció de Planificació Estratègica i Fiscalitat, complementari de l'anterior i incorporat a l'expedient administratiu. Tot això en compliment així mateix de l'obligació legal de reflectir els costos del servei que imposa la Llei 7/2022 de 8 d'abril, de residus i sòls contaminants per a una economia circular.

Com literalment assenyala l'informe relatiu a l'aplicació progressiva de l'increment de les tarifes:

“En aquest sentit, cal tenir en consideració que enguany els costos del servei de recollida de residus han sofert un increment substancial a causa de la primera revisió de preus del contracte de serveis de neteja de l'espai públic i recollida de residus municipals (2019-2027), amb mesures de contractació pública sostenible, pel que és necessari actualitzar al 2025 les tarifes actualment vigents per donar compliment a la Ley 7/2022 en el termini establert.”

Al compliment de la Llei 7/2022 de 8 d'abril, de residus i sòls contaminants per a una economia circular es refereix així mateix l'informe tècnic econòmic esmentat es refereix també a l'article 11.3 de l'esmentada norma. Aquest article estableix la necessitat que les taxes de residus, o, si escau, les prestacions patrimonials públiques corresponents, no siguin deficitàries i reflecteixin el cost real del servei en els termes que aquesta llei estableix. Això és, atenent els costos directes i indirectes, i altres costos computables, així com els ingressos que s'hi refereixen.

Concretament diu l'article 11.3 de la Llei 7/2022:

“3. En el caso de los costes de gestión de los residuos de competencia local, de acuerdo con lo dispuesto en el texto refundido de la Ley reguladora de las Haciendas Locales, aprobado por Real Decreto Legislativo 2/2004, de 5 de marzo, las entidades locales establecerán, en el plazo de tres años a contar desde la entrada en vigor de esta ley, una tasa o, en su caso, una prestación patrimonial de carácter público no tributaria, específica, diferenciada y no deficitaria, que permita implantar sistemas de pago por generación y que refleje el coste real, directo o indirecto, de las operaciones de recogida, transporte y tratamiento de los residuos, incluidos la vigilancia de estas operaciones y el mantenimiento y vigilancia posterior al cierre de los vertederos, las campañas de concienciación y comunicación, así como los ingresos derivados de la aplicación de la responsabilidad ampliada del productor, de la venta de materiales y de energía.”

Doncs bé, en l'Informe tècnic econòmic que acompanya a la proposta consten degudament especificats els costos bruts i ingressos a que es refereix l'article 11.3 de la Llei 7/2022, pel que, a la vista de la documentació incorporada a l'expedient administratiu el Consell Tributari considera sobre aquest punt que s'ha complert suficientment l'exigència d'emissió d'Informe tècnic econòmic previst a l'article 25 del TRLRHL i a l'article 20.1 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de Taxes i Preus Públics en el qual s'estableix que:

“Toda propuesta de establecimiento de una nueva tasa o de modificación específica de las cuantías de una preexistente deberá incluir, entre los antecedentes y estudios previos para su elaboración, una memoria económico-financiera sobre el coste o valor del recurso o actividad de que se trate y sobre la justificación de la cuantía de la tasa propuesta.

La falta de este requisito determinara la nulidad de pleno derecho de las disposiciones reglamentarias que determinen las cuantías de las tasas”.

2.- La proposta normativa sotmesa a informe del Consell Tributari incorpora una nova Disposició Transitòria a l'OF 3.18 que literalment preceptua:

“Disposició transitòria.

Per tal de facilitar l'aplicació progressiva de l'increment de les quotes tributàries de la taxa s'estableix el següent règim transitori, de manera que a partir de l'1 de gener de 2027 resultarà aplicable la quota prevista a l'article 9è d'aquesta ordenança fiscal:

<i>Tipus d'habitatge</i>	<i>Quotes (€)</i>		
	<i>2025</i>	<i>2026</i>	<i>2027</i>
<i>D11</i>	<i>32,91</i>	<i>36,85</i>	<i>40,79</i>
<i>D12</i>	<i>61,15</i>	<i>68,47</i>	<i>75,80</i>
<i>D13</i>	<i>104,19</i>	<i>116,68</i>	<i>129,16</i>
<i>D14</i>	<i>156,45</i>	<i>175,20</i>	<i>193,94</i>
<i>D21</i>	<i>76,49</i>	<i>85,65</i>	<i>94,81</i>
<i>D22</i>	<i>124,21</i>	<i>139,09</i>	<i>153,97</i>
<i>D23</i>	<i>186,43</i>	<i>208,77</i>	<i>231,10</i>
<i>D24</i>	<i>202,31</i>	<i>226,54</i>	<i>250,78</i>
<i>D31</i>	<i>81,31</i>	<i>91,05</i>	<i>100,79</i>
<i>D32</i>	<i>132,11</i>	<i>147,94</i>	<i>163,77</i>
<i>D33</i>	<i>247,56</i>	<i>277,22</i>	<i>306,88</i>
<i>D34</i>	<i>257,51</i>	<i>288,36</i>	<i>319,21</i>

L' Informe Tècnic justificatiu relatiu a l'aplicació progressiva de l'increment de les quotes de la taxa pel servei de recollida de residus municipals generats en els domicilis particulars (OF 3.18) emès per la Direcció de Planificació Estratègica i Fiscalitat i incorporat a l'expedient administratiu exposa les raons que justifiquen aquest règim transitori.

En aquest sentit, tot indica que es tracta de facilitar la consecució dels objectius de la Llei 7/2022, atès l'increment substancial de les tarifes que suposa l'obligació legal de reflectir la totalitat dels costos del servei a què s'ha fet referència anteriorment.

L'esmentat informe diu :

“En aquest sentit, cal tenir en consideració que enguany els costos del servei de recollida de residus han sofert un increment substancial a causa de la primera revisió de preus del contracte de serveis de neteja de l'espai públic i recollida de residus municipals (2019-2027), amb mesures de contractació pública sostenible, pel que és necessari actualitzar al 2025 les tarifes actualment vigents per donar compliment a la Ley 7/2022 en el termini establert.

Ara bé, atès que el creixement proposat de les quotes resulta rellevant, en correlació amb l'increment substancial dels costos del servei de recollida de residus, resulta procedent aplicar mecanismes que permetin assolir aquest objectiu de forma progressiva en un període de tres anys. En aquest sentit, es proposa que l'increment sigui del 40% durant el primer any, del 30% durant el segon any i finalment d'un 30% durant el tercer any, assolint en aquest tercer any l'objectiu d'increment de les quotes [...].”

El Consell Tributari no formula retret de legalitat a aquest règim transitori en tant que es tracta d'una mesura prudent i raonable i s'emmarca dins les potestats reconegudes a les Administracions locals en matèria tributària.

3.- La modificació proposada respecte de la Disposició final –relativa a l'entrada en vigor de la norma- no suscita observació alguna per part del Consell.

4.- El Consell Tributari considera important indicar que tot i que l'Informe justificatiu de la necessitat d'una taxa de recollida de residus municipals de 4 de juliol del 2024 emès per la Gerència de Serveis Urbans i Manteniment de l'Espai Públic, Àrea de Mobilitat, Infraestructures i Serveis Urbans justifica normativament aquesta taxa en les disposicions de la Directiva 2018/851 del Parlament Europeu i del Consell del 30 de maig de 2018 i de la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular, en el preàmbul de l'OF 3.18, , només se cita la Directiva i no la llei 7/2022. A diferència del que fan els informes tècnic econòmic i justificatiu en què es basa l'establiment i la regulació de la taxa. Omissió que es produeix així mateix a l'article 1 de l'OF. Es tracta d'una incongruència que hauria de ser corregida en tots dos casos.

A aquests efectes cal assenyalar que, tal com indica a l'Informe justificatiu de la necessitat d'una taxa de recollida de residus municipals de 4 de juliol de 2024, que s'inclou a l'expedient, amb l'aprovació d'aquesta taxa, l'Ajuntament de Barcelona vol seguir avançant en la línia de compliment de la Directiva comunitària i altres instruments normatius, ja fixada a l'OF de 2020 i en les seves modificacions posteriors, “recollint les noves disposicions de la Llei 7/2022”.

5.- Així mateix, el Consell Tributari considera important indicar que, com bé es recull a l'Informe justificatiu de 4 de juliol de 2024, ambdues normes –l'europea i l'estatal- pretenen avançar en un període de temps concret en el camí cap un sistema de recollida, classificació i traçabilitat dels residus eficient, així com l'establiment de sistemes de pagament per generació

de residus. Objectiu al qual també es refereix el Preàmbul de l'OF de residus quan assenyala les dues fases previstes per al ple compliment de l'Acord Metropolità pel residu zero signat el febrer del 2019. Una primera fase transitòria, en què l'estructura tarifària de la taxa de recollida per a usuaris domèstics es fixa segons el tipus d'habitatge receptor del servei de subministrament domiciliari d'aigua, en funció del seu cabal nominal i els trams de consum, definits al Reglament del servei metropolità del cicle integral de l'aigua. I un segon temps, quan aquesta taxació de caràcter transitori serà revisada per una estructura tarifària dependent directament del comportament individual de la ciutadania quant a la generació i la separació de residus, donant compliment a l'Acord Metropolità pel Residu Zero.

Certament, juntament amb la necessitat abans apuntada que les taxes o, si escau, prestacions patrimonials de caràcter públic no tributàries que les entitats locals han d'establir en el termini de tres anys a comptar des de l'entrada en vigor de la Llei 7/2022, és a dir, el 10 d'abril de 2025, siguin específiques, diferenciades, no deficitàries, i que reflecteixin el cost real del servei, l'article 11.3 de la Llei 7/22 a dalt reproduït determina específicament que aquestes taxes o prestacions hauran de “permetre la implantació de sistemes de pagament per generació”.

I alhora, l'art 11.4 de la Llei 7/2022 diu :

“4. Las tasas o prestaciones patrimoniales de carácter público no tributario podrán tener en cuenta, entre otras, las particularidades siguientes:

a) La inclusión de sistemas para incentivar la recogida separada en viviendas de alquiler vacacional y similar.

b) La diferenciación o reducción en el supuesto de prácticas de compostaje doméstico o comunitario o de separación y recogida separada de materia orgánica compostable.

c) La diferenciación o reducción en el supuesto de participación en recogidas separadas para la posterior preparación para la reutilización y reciclado, por ejemplo en puntos limpios o en los puntos de entrega alternativos acordados por la entidad local.

d) La diferenciación o reducción para las personas y las unidades familiares en situación de riesgo de exclusión social.”

La configuració legal d'aquesta taxa s'emmarca dins del nou model de gestió de residus, que s'inscriu en el marc normatiu de l'economia circular a què respon la Llei 7/2022 segons la seva exposició de motius. Un repte ambiciós, no exempt de dificultats i de difícil concreció, que es presenta com un sistema obert quant a la seva articulació tècnica concreta i d'implantació progressiva, als efectes que sigui possible incloure la diversitat de situacions i les diferents possibilitats dels ens locals obligats a l'establiment de les esmentades prestacions. Així, el concepte de pagament per generació ha de ser posat en relació amb el principi de jerarquia de residus i amb els mecanismes de selecció i traçabilitat dels mateixos que es puguin anar implementant, amb vista a assolir els objectius de la llei. És en aquest sentit com cal entendre tant l'expressió legal "sistemes de pagament per generació" com l'obligació legal de "permetre la implantació" dels sistemes esmentats. Una exigència legal clara pel que fa als seus objectius i oberta pel que fa a la seva concreta determinació.

El legislador és conscient que la implementació del nou sistema que reflexa aquesta Taxa també va lligat a un canvi d'hàbits o de comportament dels ciutadans i les empreses que generen els residus, és a dir, a un autèntic canvi cultural. Es desprèn així de la norma la voluntat de l'aplicació progressiva del nou model per tal de garantir i assegurar un procés d'adaptació raonable, tant per a les administracions públiques com per als ciutadans i empreses, evitant el risc de litigis que poguessin retardar la realització efectiva d'aquests principis. En definitiva, l'aplicació de la norma ha de ser proporcional als objectius que pretén assolir, fugint de la imposició de càrregues innecessàries o desproporcionades i cal tenir en compte la capacitat dels municipis i contribuents per adaptar-se.

Doncs bé, una lectura atenta de les citades normes i del text normatiu de l'OF 3.18 sotmès a informe permet concloure que aquelles orientacions que inspiren la Directiva i la Llei citades es poden reconèixer en certa mesura entre d'altres, en l'adopció del paràmetre del cabal nominal d'aigua i del consum segons els tipus d'habitatges, com una modalitat, indicària o presumptiva de pagament per generació que ha estat validada per la jurisprudència, i en les reduccions previstes en relació amb la recollida individualitzada i la utilització de les deixalleries, que són mesures d'implantació progressiva dirigides ja de forma més directa a la selecció i al tractament i mesurament individualitzada dels residus generats.

Tot això sense oblidar que, com assenyala la STS 82/2024, amb cita de la STS de 15 d'abril de 2005:

“las tasas, pese a la idea de contraprestación, por la prestación de un servicio o desarrollo de una actividad que subyace en su concepto, no son retribución del coste concreto de ese servicio o de esa actividad; por lo que los términos de comparación utilizables para determinarlas, en cuanto a cuantía, los costes y liquidaciones concretas, son los reales o previsibles que "globalmente" pueda representar para cada Corporación local la prestación de esos servicios o la realización de esas actividades.”

Com ha assenyalat la STS 818/2024, de 13 de maig del 2024, en el cas de l'estructura tarifària basada en els paràmetres del cabal nominal d'aigua i del consum segons els tipus d'habitatges,

*“la combinación de los criterios caudal nominal y consumo, permite que la cuantificación de la tasa atienda no sólo al consumo estricto de agua, sino también al volumen potencial de agua que tiene la vivienda, lo que refleja el número de personas que habitan en la vivienda y su renta o capacidad económica. **La conjunción de ambos criterios permite presumir indiciariamente el volumen de residuos que pueden generar dichas viviendas.***

*Es cierto que no se trata de un cálculo exacto y que existen diferentes circunstancias que pueden explicar ciertas variaciones de consumo, no obstante se debe recordar que **en estos momentos no se pretende un cálculo exacto de la generación de residuos por cada una de las viviendas, pues como ya se ha manifestado los costes concretos no deben ser los términos de comparación utilizables para determinarlos en cuanto a cuantía, sino los reales o previsibles que "globalmente" pueda representar para cada Corporación la prestación de esos servicios o la realización de esas actividades.”***

I conclou:

“En definitiva, atendiendo a la normativa aplicable en el momento de la aprobación de la tasa, el principio de quien contamina paga no exige la determinación previa e individualizada del volumen de residuos generados por cada individuo sujeto a la tasa por el servicio de recogida, eliminación o tratamiento de residuos sólidos urbanos a los efectos del cálculo de la cuota tributaria.”

En el moment actual, és possible afirmar que la determinació prèvia i individualitzada del volum de residus que es podria derivar del principi qui contamina paga, al que es lliga el pagament per generació, respon, tal com s'ha argumentat anteriorment, a uns termes de

tendència, no a uns termes absoluts, i s'ha d'entendre sempre en relació amb el principi de jerarquia de residus i la resta de regles i principis de l'economia circular. La proposta normativa examinada s'inscriu precisament en aquesta línia.

IV.- Conclusió

Un cop considerades les observacions efectuades, pot continuar la tramitació de l'ordenança projectada.”

El secretari del Consell Tributari

PEDRO JAVIER
MORALES
MONTROYA - DNI [REDACTED]
[REDACTED] (TCAT)

Signat digitalment per
PEDRO JAVIER
MORALES MONTROYA -
[REDACTED]
Data: 2024.10.09
13:52:59 +02'00'